

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

VI Обикновено Народно Събрание

(първа редовна сесия)

VIII заседание, понеделникъ, 29-ий Октомврий, 1890 година.

(Отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на П. Славкова.

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданнето се отваря. Г-нъ секретаръ ще прочете списъкътъ на г-да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присѣдствува и кой отсъствува въ днешното засѣдание.

Секретаръ Матакиевъ: (Чете списъкътъ). Отсъствуватъ: Костантинъ Поповъ, Данаилъ Караджовъ, Георгий Живковъ, Нуманъ Ефенди, Никола Ючъ-Ормански, Д. Петковъ, Иванъ Антоновъ, Атанасъ Минчевъ, Д-ръ Любомиръ Золотовичъ, Иосифъ Богдановъ, Колю Ангеловъ, Хр. П. Никифоровъ, Д. Пажковъ, Коста Запряновъ, Д. Свѣщаровъ, Ст. Странски, Петръ Доковъ, Хр. Ивановъ, Иванчо Мандиковъ, Марко Марковъ, Петръ Теодоровъ, Тодоръ Икономовъ, Филипъ Мариновъ, Теодоръ Божиновъ, Османъ Бей, Хасанъ Бей, Петръ Чаушовъ, Курти Велевъ, Апостолъ Сарж-Ивановъ, Дим. Ив. Бѣлопопски, Хр. Дюкмеджиевъ, Даскалъ Ст. Черневъ, Ив. Стойновъ, К. Стоиловъ, Г. Пеневъ, Симо Гиговъ, Ив. Стамболовъ, Илия Маджаровъ, Хюсеинъ Хаджи Ахмедовъ и Радунъ Х. Симеоновъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители отсъствуватъ 41 души. Има значи законното число прѣдставители, за да се пристъпи къмъ разглежданието на положенитѣ на дневенъ редъ въпроси.

Прѣди да се почне разглежданието въпроситѣ, положени на дневенъ редъ, ще се прочете съкратеный протоколъ отъ четвъртото засѣдание.

Секретаръ Костовичъ: (Чете протокола отъ IV засѣдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да направи бѣлѣжка върху прочетений протоколъ? (Никой не иска думата). Никой не прави забѣлѣжка, слѣдователно протокола се приема за точенъ.

Г-нъ секретарь Титоровъ ще прочете скратения протоколъ отъ VII заседание. Секретарь Иовъ Титоровъ: (Чете съкратения протоколъ на VII-то заседание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи забѣлѣжка върху прочетения съкратенъ протоколъ? (Гласове: Нѣма).

Който не приема протокола за точенъ и правиленъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, протокола се приема за вѣренъ и точенъ.

Г-да прѣдставители! Избраната отъ Нар. Събрание депутация, да поднесе отговора на тронното слово, вчера биде приета отъ *Господаря*, който благоволи да ме натовари да искажа Неговата благодарностъ за вѣрността, чувствата и желанията на г-да прѣдставителитѣ, като се надѣва НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, че отъ сѣщитѣ чувства ще се ръководятъ и за въ бъдеще.

Да живѣе НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО.

(Гласове: Да живѣе!) (Шумни ръкоплѣскания).

Г-да прѣдставители! Съгласно чл. 5-й отъ Правилника за Вътрѣшния редъ на Нар. Събрание дадохъ 10 дневенъ отпущкъ на прѣдставителя г-на Караджова. Също дадохъ седмодневенъ отпущкъ на прѣдставителя К. М. Раковски.

Г-нъ Ловчанския прѣдставителъ Д. Пжиковъ съ заявление проси за неопрѣдѣлено врѣме отпущкъ, понеже е тѣжко боленъ и прѣдставя едно медицинско свидѣтелство. Понеже само Нар. Събрание разрѣшава подобенъ отпущкъ, внасямъ го въ Нар. Събрание за разрѣшение.

Желае ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да говори по този въпросъ.

А. Башевъ: Г-га Прѣдставители! Като прѣдставителъ отъ Ловчанския окръгъ азъ искамъ да обясня прѣдъ Поч. Нар. Събрание, че нашия другаръ Д. Пжиковъ отъ деня на своето дохождане въ София на 14-й можа да участвува само въ заседанието при откриванieto на Нар. Събрание. Ако и тогава тѣжко болѣнъ, но считаше себе си за обязанъ да присѣдствува на този тържественъ актъ, а отъ тогавъ на самъ той не можа да напусне никакъ лѣгло по съвѣта на докторитѣ. Заради това азъ мисля, че това негово прошение трѣбва да се уважи отъ Събранието и да му се даде безсроченъ отпущкъ, защото въ такъва смисълъ, до колкото ми е извѣстно, е и медицинското свидѣтелство, което му е издадено.

Божилъ Попиловъ: Азъ искахъ да попитамъ, да ли г-нъ Пжиковъ е присѣдствувалъ поне въ едно заседание въ Нар. Събрание отъ откриванieto на тази сесия, но тъй като прѣдговорившия ме освѣтли, нѣма какво да говоря.

Прѣдсѣд.: Който не приема да се даде безсроченъ отпущкъ на г-на Д. Пжикова, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Съгласно чл. 68 отъ Избирателния Законъ г-нъ Димитръ Тончевъ е далъ заявление до Нар. Събрание, че приема депутатския мандатъ отъ Карловската околия.

Ще съобщя на г-да прѣдставителитѣ, че е постѣпилъ отъ м-рството на Правосъдието: „Законопроектъ за митата отъ имотитѣ, които прѣминаватъ отъ едно лице къмъ друго, по безвъзмезденъ начинъ“.

Какъ желае Нар. Събрание: да се испроводи този проектъ въ комиссия ли, или желае да се опрѣдѣли день за разгледѣданieto му?

З. Градинаровъ: Мисля, че и въ тази сесия трѣбва да се упражни както и въ другитѣ сесии този редъ, т. е. всичкитѣ законопроекта, които постѣпватъ въ Нар. Събрание, трѣбва да се внасятъ или прѣпращатъ въ надлѣжнитѣ комисии; но понеже нѣмаме още избрани такива комисии, моля да се отложи тоя въпросъ до избирание на комисии.

Иовъ Титоровъ: По този законопроектъ, г-да прѣдставители, мене ми се струва, че по-добрѣ ще бѣде, ако утрѣ се постави на дневенъ редъ, за да станатъ генералнитѣ дебати по него: да ли ще се приеме по принципъ или не и подиръ това да се праща на комисия. Тѣй е била практиката на Нар. Събрание до сега, тѣй трѣбва да бѣде и за напрѣдъ. Заради това прѣдлагамъ, утрѣ да се тури на дневенъ редъ и като се прочете, да се рѣши да се прати на комисия. Но туку тѣй да се испраща, ще бѣде противъ практиката.

Хр. Векиловъ: Г-да Прѣдставители! Практиката до сега е показала, че всичкитѣ законопроекта се прѣпращатъ на комисии, но тѣй като комисии нѣма, азъ не съмъ противъ мнѣнието на г-на Титорова да се прочете тоя законопроектъ въ утрѣшното засѣдание и когато ще се избератъ комисии, тогава ще се прати на надлѣжната комисия.

(Градинаровъ: Присъединявамъ се къмъ мнѣнието на г-на Титорова).

Прѣдсѣд.: Понеже г-нъ Градинаровъ се присъединява къмъ исказаното мнѣние на г-на Титорова, то ще се гласува прѣдложението на г-на Титорова: въ идущото засѣдание да се прочете на първо четение внесения законопроектъ и да станатъ дебати по приеманieto му или отблъсването му и слѣдъ това да се рѣши за прѣпращанieto му на комисия. (Гласове: Съгласни). Който не приема прѣдложението на г-на Титорова, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Г-нъ докладчика по Вътрѣшния Правилникъ на Нар. Събрание има думата.
Докл. Иовъ Титоровъ: (Чете):

„ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

Вътрѣшния редъ на VI-то Обикновено Нар. Събрание.

ОТДѢЛЪ I.

За засѣданията.

Чл. 1. Народното Събрание има въ недѣлята четири редовни засѣдания: въ понеделникъ, сръда, петъкъ и сѣбота (това послѣдното се опредѣля изключително за разглеждане на прошения) отъ единъ до шестъ часа послѣ пладнѣ; но то може да рѣши, ако намѣри за нужно, да държи и повече засѣдания.

Чл. 2. Всѣки прѣдставитель е длъженъ да присѣдствува редовно въ всичкитѣ засѣдания на Събранието.

Чл. 3. Ако нѣкой прѣдставитель отсъствува двѣ засѣдания на редъ, безъ да яви на прѣдсѣдателя причинитѣ на отсъствието си, лишава се отъ дневнитѣ

си пари за всичките дни, прѣзъ които е отсъствувалъ. Ако такъвъ не се яви въ Събранието до деньтъ на закриванieto му, той се лишава отъ правото си да получи и пхтни пари за обратното отиванне до мѣстожителството си; а ако той ги е билъ получилъ вече, то тѣ се взематъ отъ него по административенъ начинъ,

Чл. 4. Отпускъ за опредѣлено врѣме се дава отъ Събранието възъ основание на писменно заявление, отправено до прѣдсѣдателя и съдържащо причинитѣ за искания отпускъ; а безсроченъ отпускъ се дава само по причина на болѣсть, доказана съ медицинско свидѣтелство.

Чл. 5. Въ случай на неизбежна нужда прѣдсѣдателятъ може и самъ да разрѣши отпускъ за врѣме не повече отъ десетъ дни; но той е длъженъ да извѣсти за това Събранието още въ първото засѣдание, слѣдъ даванетоъ отпускъ.

Чл. 6. Прѣдставителитѣ, на които е дѣденъ отпускъ до 10 дни, за да се отдалѣчатъ отъ града, гдѣто засѣдава Народното Събрание, получаватъ дневни пари за врѣмето на отпуска.

Чл. 7. При откриванieto на всѣко засѣдание прѣдсѣдателятъ напомня прѣдмѣтитѣ, които сж на дневенъ редъ, а при закриваннето му той прѣдлага на Събранието да рѣши: кои въпроси ще се разгледватъ въ слѣдующето засѣдание.

Чл. 8. Въ салата на засѣданията сѣдятъ само прѣдставителитѣ, а публиката — на особено назначени за нея мѣста.

Забѣл. Публиката е длъжна да пази тишина и да не дава знакове на одобряние или не одобрение. Нарушителитѣ на това правило се отстраняватъ по распоряждане отъ прѣдсѣдателя.

Чл. 9. Разискванията въ засѣданията ставатъ свободно, но въ сжщото врѣме благоприятно и кротко. Личнитѣ нападения и непристойни изражения сж запрети.

Чл. 10. Никой отъ прѣдставителитѣ нѣма право да прѣкъсва говорящия.

Чл. 11. Всѣки прѣдставитель, който иска да говори, длъженъ е прѣдварително да поиска думата отъ прѣдсѣдателя и да почне да говори само тогазъ, когато му се извѣсти, съ произнасяние името му, че редътъ му е дошълъ.

Чл. 12. При разгледване въ Събранието доклада на комисиятъ на докладчика се дава дума, щомъ поиска, за допълнителни обяснения или за отговоръ на отпавени къмъ комисията питания.

Чл. 13. Всѣки прѣдставитель е длъженъ да излага мнѣнието си отъ трибуната. Отъ мѣстото си той може да даде само нѣкое кратко разяснение, или да отговори вкратцѣ на нѣщо, което се касае до него лично или до прѣдизложеното отъ него мнѣние, но въ всѣки случай говорящиятъ трѣбва да стои правъ.

Чл. 14. Прѣдложение за незабавното прекратяване на разискванията върху единъ въпросъ, или за неговото испращанне въ комисия се подлага тутакси на гласуване.

Забѣлъжка. Прекратяването на дебатитѣ става само тогава, когато сж говорили петъ души отъ ораторитѣ, които сж записани.

Чл. 15. За всѣко засѣдание на Народното Събрание се държатъ два вида протоколи: съкратени и стенографически.

Чл. 16. Съкратенитѣ протоколи съдържаатъ:

- а) датата и часа на отварянieto и затварянieto на засѣданието;
- б) името на лицето, което е прѣдсѣдателствувало;
- в) числото на присѣдствуващитѣ въ засѣданието прѣдставители;

- г) разгледанитѣ въпроси и взетитѣ по тѣхъ рѣшения;
- д) имената на говорившитѣ *за* и *противъ* въпроса отдѣлно;
- е) начина, по който е гласуванъ всѣки въпросъ; и
- ж) приетий за слѣдующето засѣдание дневенъ редъ.

Чл. 17. Въ началото на всѣко засѣдание единъ отъ секретаритѣ прочита списъка на прѣдставителитѣ. Ако се види, че въ засѣдаието има изискуемото отъ закона (ст. 114 отъ Конституцията) число прѣдставители, пристъпва се къмъ разгледване въпроситѣ, положени на дневенъ редъ, като първо се прочита скратения протоколъ отъ миналото засѣдание, върху който ставатъ потрѣбнитѣ бѣлѣжки отъ говорившитѣ. Прочетений скратенъ протоколъ се подписва отъ прѣдсѣдателя и секретаря и се прѣдава въ архивата на Нар. Събрание.

Забѣлѣжка. Прѣдставителитѣ, които не сж се случили при прочитанието поименния списъкъ, могатъ да заявятъ на бюрото при затваряието засѣдаието, за да се запишатъ, че тѣ сж присѣдствували.

Чл. 18. Стенографическитѣ протоколи съдържатъ:

- а) датата и часа на отваряието и затваряието на засѣдаието;
- б) числото на присѣдствувавшитѣ и имената на отсѣдствувавшитѣ прѣдставители;
- в) всичко, дума по дума, що се говори по разискванитѣ въпроси отъ всѣки прѣдставителъ и взетитѣ по всѣки въпросъ рѣшения.

Чл. 19. За официални протоколи на Народното Събрание се считатъ стенографическитѣ.

Чл. 20. Щомъ се приготви единъ протоколъ, стенографическото бюро обявява за това съ обявление на народнитѣ прѣдставители, и всѣкой отъ ораторитѣ има право, въ присѣдствието на едного отъ стенографитѣ, да поправа станалитѣ въ рѣчитѣ му погрѣшки, безъ обаче да измѣнява сжщинския имъ смисълъ. Слѣдъ това протокола се подписва отъ прѣдсѣдателя, подпрѣдсѣдателитѣ секретаритѣ и отъ единъ стенографъ и се прѣдава за напечатвание като притурка на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Забѣлѣжка. Протоколитѣ на тайнитѣ засѣдания не се прѣдаватъ на печать, освѣнъ съ разрѣшение на Народното Събрание.

Чл. 21. За точното записвание всичко, що се говори и рѣшава въ Народното Събрание, при послѣдното има *стенографическо бюро*, на което съставътъ, длѣжноститѣ и щата се опрѣдѣлятъ отъ прѣдсѣдателя на Нар. Събрание. Стенографическото бюро има свой особенъ правилникъ, утвърденъ отъ прѣдсѣдателя на Нар. Събрание

ОТДѢЛЪ II.

За длѣжноститѣ и правата на бюрото.

Чл. 22. На прѣдсѣдателя се възлага:

- а) да отваря и затваря засѣданията на Народното Събрание и да ръководи разискванията;
- б) да поставя въпроситѣ на обсъждане по приетия отъ Събранието дневенъ редъ;
- в) да поканва име по име лицата, на които е реда да говорятъ;
- г) да гледа да се пази редъ и благочиние въ засѣданията;
- д) да бди, щото говорящитѣ да се не повръщатъ върху рѣшени вече прѣдмѣти, да не се отклоняватъ отъ разисквания прѣдмѣтъ, и, да се не впушатъ въ лични нападения;

е) да поставя въпроситѣ на гласуване, слѣдъ като Събранието се произнесе, че се е освѣтлило върху тѣхъ;

ж) да съкратява мнѣнията на говорившитѣ по разгледанитѣ въпроси, и

з) да води сношения съ всичкитѣ правителствени и общественни учреждения, и частни лица по дѣлата на Събранието.

Чл. 23. Прѣдсѣдателятъ е длъженъ да се отнася равно къмъ всички говорящи, и да не показва по никой начинъ, че той клони къмъ това или онова мнѣние.

Чл. 24. Прѣдсѣдателятъ може да участвува въ разискванията на Събранието, но въ такъвъ случай той е длъженъ да остави прѣдсѣдателството на одного отъ подпрѣдсѣдателитѣ за прѣзъ всичкото врѣме, догдѣто трае разискването на сжщия въпросъ.

Чл. 25. За спазването реда и благочинието въ засѣданията на Събранието прѣдсѣдателятъ има право да взема слѣдующитѣ мѣрки:

а) да призовава къмъ благочиние;

б) да не допуца лични нападения;

в) да призовава оратора, да се не отдалечава отъ прѣдмѣта;

г) да отнема думата отъ говорящия;

Забѣлѣжка. Ако всички тия мѣрки не могатъ да подѣйствуватъ върху говорящия, то прѣдсѣдателя се распорежда, чрѣзъ квесторитѣ, за изваждането му отъ салата на Събранието и то само за прѣзъ тоя день, до като трае засѣданието.

Чл. 26. Подпрѣдсѣдателитѣ замѣстятъ прѣдсѣдателя по негова покана или въ отсъствието му.

Чл. 27. Секретаритѣ сж длъжни по редътъ, указанъ отъ прѣдсѣдателя или одного отъ подпрѣдсѣдателитѣ:

а) да съставляватъ скратенитѣ протоколи и да прѣгледватъ стенографическитѣ, и

б) да изпълняватъ въобще всичката канцелярска работа на Събранието.

Чл. 28. За водение дѣлата на Нар. Събрание послѣдното си има една постоянна канцелария, управлявана отъ единъ началникъ, назначаванъ отъ прѣдсѣдателя на Събранието, който е длъженъ да води всичката кореспонденция на Събранието прѣзъ цѣлата година, да пази и държи въ порядъкъ архивата на Събранието. Потрѣбното число писци и други служащи за въ тая канцелария, се назначаватъ отъ прѣдсѣдателя по прѣдставлението и личната отговорность на началника на канцеларията.

ОТДѢЛЪ III.

За гласоподаването.

Чл. 29. Гласоподаването (ст. 115 отъ Конституцията) бива *лично*, а именно:

1) *явно*;

а) чрѣзъ вдигане рѣка;

б) чрѣзъ ставане и и сѣдане;

в) чрѣзъ саморочно записване имената си.

2) *тайно*, чрѣзъ бюлетини.

Чл. 30. Първитѣ два начина на явното гласоподаване ставатъ по усмотрѣнието на прѣдсѣдателя, а послѣдний — по рѣшението на Събранието, въ който

случай се приготвятъ отъ секретаритѣ два листа, върху единъ листъ се подписватъ прѣдставителитѣ, които сж *за*, а върху другия, които сж *противъ* прѣдложението. Тѣзи листове се прилагатъ за пазение при скратения протоколъ на Събранието.

Чл. 31. Тайното гласоподаване става по слѣдующия начинъ: единъ отъ квесторитѣ привиква прѣдставителитѣ по списъка да гласуватъ; съгласнитѣ съ прѣдложението пущатъ въ урната утвърдителенъ бюлетинъ, а противнитѣ — отрицателенъ.

Забѣлѣжка. Ако се укажатъ въ урната повече бюлетини отъ числото на гласуващитѣ прѣдставители, гласоподаването не се упитожавя, освѣтъ ако повечето бюлетини сж въ таквотъ число, което измѣнява резултата му.

Чл. 32. Слѣдъ прѣброяването и прочитанието на бюлетинитѣ отъ квесторитѣ прѣдсѣдателтъ обявява резултата на гласоподаването въ всѣуслышание.

ОТДѢЛЪ IV.

За разгледването разнитѣ законопроекти, прѣдложения и прошения.

Чл. 33. Всички законопроекти, прѣдложения и други въпроси, внасяни за разгледване въ Нар. Събрание, се съобщаватъ отъ прѣдсѣдателя на Събранието, което опрѣдѣля деня за прочитанието имъ. Въ тоя день Събранието, ако ги приеме по принципъ, рѣшава или да пристъпи незабавно къмъ разискването имъ, или да ги прѣдаде на комиссия за прѣдварителното имъ изучаване.

Чл. 34. Прощенията не се прочитатъ прѣдварително въ Нар. Събрание, а незабавно слѣдъ получаванieto имъ се препращатъ отъ прѣдсѣдателя въ специалната за тѣхъ комиссия, която докладва на Събранието само тѣзи, за които се изисква неговото рѣшение, или, по тѣхната важность, трѣбва да бѣдѣтъ извѣстни на Събранието; а останалитѣ прѣбираща въ надлѣжнитѣ министерства, за понатѣшното распорѣждане.

Чл. 35. Числото на членоветѣ въ избиранитѣ отъ Събранието за разнитѣ въпроси *комиссии* се опрѣдѣля при самото избиране на тая или оная комиссия. Многочленнитѣ комиссии могатъ да се дѣлятъ на *секции*, но рѣшенията на послѣднитѣ се докладватъ на Събранието, само слѣдъ като се произнесе върху тѣхъ цѣлата комиссия.

Чл. 36. Никой прѣдставителъ не може да се откаже отъ комиссията, въ която е избранъ, освѣтъ ако е вече членъ на друга комиссия.

Чл. 37. Комиссинитѣ рѣшаватъ по вишегласие, но несъгласнитѣ съ болшинството членове могатъ да излагатъ писмено своето мнѣние и да искатъ, щото то да се прочете въ Събранието слѣдъ доклада на комиссията.

Чл. 38. Резултата на своитѣ обсъждания всѣка комиссия прѣдставлява на Събранието чрѣзъ мотивиранъ докладъ, който се рапортира на Събранието отъ избрания за това измежду членоветѣ ѝ докладчикъ. Тѣзи доклади трѣбва да се печататъ и да се раздаватъ на прѣдставителитѣ поне три дни прѣди деня, назначенъ за разгледването имъ. Не се печататъ само докладитѣ по провѣрките на изборитѣ, на комиссията за прошенията и по отговора на тронното слово; а тѣй сѣщо и онѣзи, за които събранието прѣдварително е рѣшило да не се печататъ.

Чл. 39. Всичкият законопроекти и предложения, съ законодателен характер, се разискват и гласуват въ Събранието по-напрѣдъ членъ по членъ, и сѣтнѣ исцѣло. Последното гласуване може да стане най-рано въ слѣдующото засѣдание.

Забѣлѣжка. Прѣди гласуването на законопроекта исцѣло всѣки прѣдставитель може да внесе предложение за измѣнение или допълнение, но то трѣбва да се поддържи най-малко отъ двадѣсетъ души, измежду присѣствающитѣ прѣдставители, и да се прѣдстави на бюрото писмено. Прѣдлагающия измѣнението или допълнението, длъженъ е да го разясни на Събранието.

ОТДѢЛЪ V.

За запитванията.

Чл. 40. Прѣдставитель, който иска да направи запитване въмъ нѣкой министръ, трѣбва да яви прѣдварително на Събранието, за да се тури запитването му на дневенъ редъ, като същевременно го прѣдстави писмено на бюрото.

Чл. 41. Като получи запитването, бюрото го съобщава своеврѣменно въ преписъ на надлѣжния Министръ, който е длъженъ да отговори по него още въ сѣщата сессия.

ОТДѢЛЪ VI.

За квесторитѣ.

Чл. 42. Нар. Събрание си избира измежду прѣдставителитѣ нужното число квестори, на които се възлагатъ слѣдующитѣ длѣжности :

а) да нагледватъ гласоподаването и да извършватъ прѣброяването и прочитанието на гласовѣтѣ;

б) да управляватъ ступанската частъ на Събранието и да държатъ смѣткитѣ му.

в) да бдятъ върху правилното напечатване докладитѣ на комиссиитѣ и своеврѣменното имъ раздаване на прѣдставителитѣ;

г) да бдятъ върху слугитѣ и стражаритѣ на Събранието;

д) да изпълняватъ всичкитѣ порѣчки на прѣдсѣдателя относително длѣжноститѣ имъ, и

е) да даватъ въ едно отъ първитѣ засѣдания на всѣка сессия точна смѣтка, одобрена отъ бюрото, за всичкитѣ разноси на Събранието отъ миналата му сессия“.

Прѣдсѣд.: Г-да прѣдставители! Съгласно чл. 21-ий отъ правилника, г-нъ Башевъ, Ловчански прѣдставитель е внесълъ едно предложение за измѣнение за бѣлѣжката къмъ членъ 25-ий на правилника.

Моля г-на докладчика да прочете предложението.

Докладч. Иовъ Титоровъ: (Чете): „Предложение за измѣнение забѣлѣжката къмъ чл. 25-ий отъ правилника за вътрѣшния редъ на VI-то Обикновено Нар. Събрание:

Прѣдлагамъ, щото забѣлѣжката къмъ чл. 25-ий отъ Правилника на VI Обик. Нар. Събрание да се измѣни така:

Ако всички тия мѣрки не могатъ да подѣйствуватъ върху говорившия, то прѣдсѣдателя *по рѣшението на Събранието* се распорѣжда чрѣзъ квесторитѣ за изважданието на говорящия отъ залата на Събранието и то само за прѣзъ тоя день, до като трае засѣданието“.

А. Башевъ: Г-да прѣдставители! Забѣлѣжката къмъ чл. 25 отъ правилника е извѣстна и се прочете нѣколко пѣти. Азъ правя само прѣдложение къмъ почитаемото Народ. Събрание, за да биха се притурили къмъ тѣзи забѣлѣжка думитѣ: „по рѣшение на Събранието.“ Т. е. прѣдсѣдателя по рѣшението на Събранието да се распореща чрѣзъ квесторитѣ да изважда говорящия, ако той, разбира се, съ своето повѣдение въ Събранието, не може да се търпи и трѣбва да не поискствува въ залата.

Мотивитѣ, по които правя това прѣдложение, сж слѣдующитѣ:

Никакъ не се страхувамъ и не се боя, че ще се намѣри прѣдсѣдатель, който и да бжде той, да прѣзрѣ чл. 25 отъ правилника за вътрѣшния редъ и да се яви пристрастенъ къмъ когото и да бжде отъ г-да говорящитѣ, но сжщеврѣменно, казвамъ, да се извади единъ прѣдставителъ отъ залата на Събранието, ще рѣче, да му се отнеме всѣка възможность, той да исказва каквото и да е мнение по третираный въпросъ. Това е твърдѣ тѣжко нравствено наказание за единъ прѣдставителъ. Заради това, такова рѣшение би трѣбвало да произхожда отъ Народното Събрание. Мисля, че като се приеме забѣлѣжката съ тѣзи поправка, тогава и прѣдсѣдателя ще бжде освободенъ отъ различнитѣ критики, които могатъ да му се отдадѣтъ, че той спрямо нѣкой отъ говорящитѣ е постъпилъ пристрастно, та се е распоредилъ за изважданieto му вънъ. Но когато това негово изваждане е станало по рѣшението на Събранието, нѣма никой да повѣрва, че на прѣдставителя доводитѣ сж вѣрни и всѣки ще счита, че той е заслужилъ изваждане отъ залата на Събранието. Ще рѣче, че, ако се приеме тѣзи забѣлѣжка, прѣдсѣдателя ще бжде избавенъ отъ едно неприятно положение, самъ да рѣшава въпроса, че еди кой си прѣдставителъ трѣбва да бжде искаранъ отъ залата на Събранието. Независимо отъ това, като доводъ, съ който поддържамъ прибавката къмъ тѣзи забѣлѣжка, е и съдържанието на чл. чл. 93—96 отъ Конституцията. Вамъ е извѣстно, г-да прѣдставители, че тѣзи членове гарантиратъ прѣдставителитѣ отъ задръжание даже и отъ законно установенитѣ власти и при случай, когато нѣкой прѣдставителъ е извършилъ прѣстѣпление. Даже и въ такива случаи, казвамъ, за да се отнеме възможността на единъ прѣдставителъ да участвува въ Събранието, необходимо е рѣшението на Събранието. Заради това, за да бждемъ точни изпълнителни на тѣзи членове отъ Конституцията и въобще духа на тѣзи членове, а така сжщо и да завардимъ, както казахъ, прѣдсѣдателя отъ неприятното положение, въ което би попадналъ, когато стане нужда да прави такова распорѣждане, ще моля почитаемото Събрание да приеме тѣзи забѣлѣжка съ прибавенитѣ отъ мене думи, че говорящия да се изважда *по рѣшението на Събранието*.

Докл. Иовъ Титоровъ: Г-да прѣдставители! Въпросътъ, който подигна г-нъ народний прѣдставителъ Башевъ, е въпросъ, който се разискваше отъ комиссията, когато се разглеждаше настоящия правилникъ за вътрѣшния редъ на VI Общ. Народ. Събрание и въ комиссията се бѣше родило такова едно мнение, каквото е прѣдложението на г-на Башева, щото това право за изваждане единъ прѣдставителъ отъ засѣдателната зала да се прѣдостави на Събранието, но между темъ и този, който прѣдложи това мнение, подиръ като се искаха членоветѣ, които бѣха на противно мнение, и той се съгласи и комиссията бѣше единодушна

въ приемането на тази забѣлѣжка, а именно, че единъ народенъ прѣдставитель, когато трѣбва да се извади отъ Събранието, трѣбва да го извади прѣдсѣдателя, безъ да се съвѣтѣва съ Народ. Събрание. Мотивитѣ на комиссията сж слѣдующитѣ: Първо, този чл. 25 се намира въ особенъ отдѣлъ, който говори *за длъжноститѣ и правата на бюрото*. Значи всичкия тоя отдѣлъ, чл. чл. 22—28, съдържа длъжноститѣ и правата на бюрото и би било не послѣдователно, ако тукъ се споменѣне за правата на Събранието. Втория мотивъ на комиссията, за да приеме това нѣщо, бѣше и този, че подиръ като се исчерпатъ всичкитѣ срѣдства, за да може да се вкара въ редъ този прѣдставитель, който би излѣзълъ вѣнъ отъ редътъ въ едно засѣданіе, сирѣчь, като се призове къмъ благочиніе, като му се каже, че не му е допустнато да напада лично никого, като се призове да не се отдалѣчва отъ прѣдмѣта и най-подиръ, като му се отнеме думата, тогава вече прѣдсѣдателя да има право да го извади вѣнъ. Г-да прѣдставители, наистина, както каза г-нъ Башевъ, едва ще се намѣри нѣкой прѣдсѣдатель, който да вземе такава една груба мѣрка спрѣмо нѣкого. Азъ пъкъ се съмнявамъ, да ли ще се намѣри нѣкой прѣдставитель, който, като му се направятъ тия 4 напомнювания, пакъ да постоянствува на вироглавствата си и да вдига шумъ. Но това нѣщо е направено, за да го има най-подиръ и когато се случи, да се знае, какво да се прави, съ други думи — лозето страхътъ го пази. Нека го има, но да ли ще се случи, то е другъ въпросъ. Мене ми се чини, че не се е случило до сега и нѣма да се случи.

Такива бѣха доводитѣ на комиссията, когато се прие тази забѣлѣжка. Тя сѣди и въ правилника на по-напрѣшното Народ. Събрание. Заради това, азъ ще моля почитаемото Народ. Събрание, което най-подиръ всѣкога ще има довѣріе у прѣдсѣдателя, да приеме забѣлѣжката, както е приета отъ комиссията, избрана отъ Народ. Събрание.

Г. Караколевъ: Г-да прѣдставители! Г-нъ Башевъ казва, какъ да се постѣпи съ единъ прѣдставитель, който не иска да се засрами и излиза отъ вѣнъ границитѣ на говорението. Правилника казва прави му се отстъпка 1, 2 и 3 пѣти и най-послѣ, като прѣмине границитѣ, отнема му се думата и се отстранява. Г-нъ Башевъ казва, че прѣдсѣдателя може да направи послѣдното комуто иска, но азъ мисля, че закона е равенъ за всичкитѣ г-да прѣдставители. Който си позволи и излѣзе вѣнъ отъ границитѣ или отъ думата, какво трѣбва да се направи съ такъвъ човѣкъ? Разбира се, че трѣбва да се постѣпи така: ще му се каже мжлчи, ако не спре, тогава непрѣменно трѣбва да се смжлчи, като му се науми, че ще се извади вѣнъ. Никога до сега не се е извадилъ прѣдставитель и пакъ нѣма да се извади но като стой забѣлѣжката, той ще я има прѣдъ видъ. Заради това, азъ мисля, че забѣлѣжката е на мѣстото си, а прѣдложението на г-на Башева да остане безъ послѣдствие.

Б. Поповъ: Г-да прѣдставители! Азъ никога нѣма да успорвамъ постѣпката на г-на Башева като народенъ прѣдставитель, за дѣто е ималъ честта да направи такава едно прѣдложение, тъй като самия вѣтрѣшенъ правилникъ му дава таквоя право. На едно нѣщо обаче ще обърна внимание на г-да прѣдставителитѣ и то е, дѣто той благоволи да каже, че надали ще се намѣри прѣдсѣдатель, както и под-прѣдсѣдатели, които да не бждатъ безпристрастни, одного да искарватъ, а друго

да оставятъ. Мисля, г-да прѣдставители, че всички вий бѣхте, когато прѣди една двѣ недѣли, т. е. на 15-ий този мѣсець, ний съ едно обсолютно вишегласие избрахме това бюро, като бюро, което безпристрочно ще води нашитѣ дѣла. Сега да повторимъ да приемемъ такова прѣдложение, което г-нѣ Башевъ има добрината да ни прѣдложи, мисля, че това ще бѣде неумѣстно, защото веднажъ като дадохме довѣрие на това бюро, трѣбва да вѣрваме, че то всѣкога ще ръководи нашитѣ дѣла справедливо. Смѣя да кажа, че, както той се изрази, че бюрото одного ще искарева, а другого ще оставя, че този г-нѣ, който прави това, може да има зло намѣрение; може да има нѣкаква цѣль да прави гюрюлтия и заради това искареваниято му да бѣде необходимо. Като свършвамъ, г-да прѣдставители, вѣрвамъ, че, съгласно правилника, когото сега приемаме за послѣденъ пътъ, ще приемете, щото да се прѣкратятъ дѣлатитѣ по този, въпросъ и да остане забѣлѣжката, както сме я приели.

Прѣдсѣд.: Прѣдлага се прѣкращение на дебатитѣ (Гласове: Не сж говорили 5 души). Ще ся гласува. Който не приеме това прѣдложение, да си вдигне ръката, (Болшинство) значи ще се говори още.

Ив. Халачевъ: По забѣлѣжката на чл. 25-й, когато се разглеждаше отъ комиссията, въ която имахъ честта да бѣдѣ и азъ избранъ за членъ, азъ бѣхъ първия, който обърнахъ внимание на тѣзи забѣлѣжка, да се прѣредактира тя и да се допълни съ думитѣ: „по рѣпението отъ Нар. Събрание, прѣдсѣдателя се распорежда за изважданието на извѣстенъ прѣдставитель“. Нѣкои отъ моитѣ другари на които имената не искамъ да спомѣнувамъ прѣдъ васъ, бѣха на противно мнение и като размѣнихме по между си нѣколко думи а толкосъ повече като обърнахме внимание на нѣколко случаи отъ бившето Народно Събрание, додохме до заключение, че тя трѣбва да остане и за напредъ тѣй, както е била за V Обикновенно Нар. Събрание, т. е., както е била въ досегашния правилникъ. Причинитѣ, за да остане бѣлѣжката тѣй, сж тѣзи: най-напредъ ний се спрѣхме върху въпроса: гдѣ остава по-голѣма гаранция за безпристрастие по изважданието на г-да прѣдставителитѣ: дали въ ръката на единъ прѣдсѣдателъ или въ ръката на болшинството? Като зехме въ внимание, че стѣлкновенията — при всичко че въ сегашната камара може да се каже, че нѣмаме оппозиция — които се случваха често между г-да прѣдставителитѣ, толкова наострюваха болшинството къмъ меншеството, щото много пѣти болшинството вотираше да се извади този прѣдставитель, който по мнѣнието на безпристрастния прѣдсѣдателъ, не би трѣбвало да заслужи такова едно изваждане. Прѣдполага се, че болшинството въ камарата отъ лични обтѣгнати отношения къмъ меншеството, защото на одного краката не се харесватъ, а другия, че калпака си носѣлъ на криво, може незаслужено да вотира за изважданието на извѣстенъ ораторъ, когато на опаки тѣзи права, дадени въ ръката на единъ безпристрастенъ прѣдсѣдателъ, ще бѣдѣтъ упражнени много по-безпристрастно, отъ колкото може би въ ръката на едно болшинство. Сега, дали това е тѣй, както го мисля азъ, или не, не знамъ, но знамъ единъ случай отъ 86 година, когато за първий пътъ въ българската камара се случи изваждане на единъ прѣдставитель, по исканието на министра Каравелова, а именно нѣкой си Вѣлко Нейчовъ и може би той е причината, за да се създаде тѣзи за-

бълбжка въ вътрѣшния правилникъ, и до като рѣши Събранието за неговото изваждане — азъ можъ да обърне вниманието на г-да прѣдставителитѣ, които не сж били тогава депутати, а така сжщо и на онѣзи, които сж били, да имъ напомня, било отъ протокола, било до колкото помня — рѣшението, което се даде за изваждането на Вѣлко Нейчова, бѣше толкова трудно, щото човѣкъ можѣше по-скоро една канара да разбие, отъ колкото неговото изваждане. Не се съсгоѣше въпроса въ това, че болшинството не рѣши, а въ това, че стана много голѣмъ скандалъ, защото едни викаха „долу“, а други „горѣ“ и най-подирѣ въпроса дойде до тамъ, щото, едни други щѣха да си извадятъ очитѣ. Често се случваше прѣдставители да сѣдятъ единъ до другъ и защото единия е отъ болшинството, а другия отъ меншеството, чутъ ли не юмруцитѣ захващаха да играятъ. Тия сж лошитѣ страни на този въпросъ. Когато ако това рѣшение се даде на прѣдсѣдателя, който въ кръга на своето безпристрастие, види, че единъ прѣдставителъ държи лошо повѣдение и неговото стоение въ камарата е вече невъзможно, тогава изваждането става много по-сполучливо и на мѣсто. Опасността, която избѣгва г-нъ Башевъ, тя не е узаконена. Ако дѣйствително пѣкъ г-нъ Башевъ се опасява отъ това, че ако Народ. Събрание не вотира за изваждането на извѣстенъ прѣдставителъ, тогава се дава право на единъ пристрастенъ прѣдсѣдатель, да располага за изваждането му, то сжщото Нар. Събрание е въ правото си, прѣдъ видъ пристрастнитѣ дѣйствия на прѣдсѣдателя, да направи водъ за протавното; съ други думи нѣма такава опасностъ. Ако днеска напишемъ правилникъ и утрѣ се прѣдстави единъ случай, дѣто не сме го прѣдвидѣли, ще видите, че сами ние ще прѣдложимъ да се избере коммисия, за да направи нужното измѣнение. Тѣй щото, споредъ мене, нема никаква особена опасностъ, а опасността е тѣзи, че ний даваме строго наказание на единъ прѣдставителъ, било, че се е наказалъ отъ камарата или отъ единъ прѣдсѣдатель, който е избранъ отъ сжщата камара съ обсолютно вишегласие, нѣма никаква разлика, обаче резултата е този, че прѣдставителя отъ едната страна или отъ другата се наказва и излиза на вѣнъ.

На тѣзи основания, азъ искамъ да вървамъ, че почитаемото Народ. Събрание ще се съгласи, като бѣдж разбранъ така, че опасностъ въ тѣзи бѣлбжка за пристрастие въ прѣдсѣдателя, ако му се даде право да извади извѣстенъ прѣдставителъ на вѣнъ, нѣма, защото, споредъ мене, понеже тѣй да кажа, по настрояние на лични обтѣгнати отношения между прѣдставителитѣ на едно болшинство и онѣзи на едни меншество, много пжти можатъ да рѣшатъ лични въпроси по-пристрастно, отъ колкото единъ прѣдсѣдатель. Лични въпроси казвамъ, а не такива, които интересуватъ цѣлата държава или едно общество. По личнитѣ въпроси сигурно пристрастието е много по-голѣмо, а гаранцията е много по-малка, отъ опази, която може да се има въ лицето на единъ прѣдсѣдатель. Отъ друга страна, ако ний бихме съгледали, че прѣдсѣдателя е пристрастенъ и застрашава всѣки прѣдставителъ да не сѣди тукъ, тогава не остава друго, освѣнъ г-да прѣдставителитѣ да зематъ мѣрки и, ако намѣратъ за добрѣ, да исхвърлятъ тѣзи забѣлбжки. Но такива забѣлбжки не ги има само въ нашия правилникъ; по други мѣста прѣдсѣдателя има даже право да наказва тѣзи, които не пазятъ реда, приличието и тѣй нататѣкъ. Отъ тѣзи двѣ съображения, азъ правя резюме, че страха за нару-

шението правата на г-да прѣдставителитѣ, по силата на тѣзи забѣлѣжка, нѣма си мѣстото, и вѣрвамъ, че Народното Събрание ще се съгласи да я приеме тѣй както се прие при второто четение.

Коста Диновъ: Г-да прѣдставители! Споредъ мене бѣлѣжката въ правилника си е много на мѣстото и не подлѣжи на никакво измѣнение, защото прѣдложението на г-на Башева, както азъ не можъ да си го обясня, вѣрвамъ, че и вий не можете да си го обясните. Какъ може да се дочѣка това обстоятелство, да се приеме отъ Народ. Събрание единъ вотъ за исхвърлянето на единъ прѣдставителъ отъ Нар. Събрание? Прѣдставете си, че азъ говоря и излизамъ вѣнъ отъ приличието. Въ това врѣме на прѣдсѣдателя е отнето правото да ме исхвърли вѣнъ отъ Събранието. Той трѣба да каже: чѣкайте, г-нъ ораторе, азъ ще положа въпросътъ да ви исхвърлятъ вѣнъ или не. Или пъкъ ний трѣба, ако стане инакъ, да станемъ отъ всички краища на Събранието и да викнемъ: г-нъ прѣдсѣдателю, исхвърлете го вѣнъ! Това може ли да стане? Кой може да го исхвърли вѣнъ? (Гласове: Не да го исхвърли, а да го извади). Да го извади, или исхвърли, всѣ едно. Кой ще го извади тогава? Излиза, че пакъ прѣдсѣдателътъ или кой да е другъ трѣба да отиде и го грабне да го извади вѣнъ, да може послѣ да се дебатира отъ Народ. Събрание да ли трѣба този прѣдставителъ да се извади или не. Зарадъ това, споредъ мене като е имало такава забѣлѣжка въ правилника на по-прѣдишното Събрание съ права, щото редътъ и тишината да пази прѣдсѣдателътъ, въ случай когато единъ прѣдставителъ излѣзе вѣнъ отъ приличието, то тогава ще се явятъ гласове отъ разни страни, които да му напомнятъ, а и самъ прѣдставителътъ ще го призове на редъ, и като се види, че и тѣй той не се повинува, тогава ще кажа на квестора, да го помоли къмъ редъ за послѣденъ пътъ, въ противенъ случай да го извади вѣнъ. За туй азъ казвамъ, че нѣма нужда отъ такова рѣшение и да приемемъ бѣлѣжката въ правилника така, както си е.

Я. Д. Матакиевъ: Г-да прѣдставители! Както е приетъ у насъ обичай, щото всѣко Народно Събрание да прави за себе си свой правилникъ, така сега и ний, VI Обик. Нар. Събрание, пристѣпили сме да си изработимъ правилникъ за своитѣ сесии. Като исхождамъ отъ тая точка зрѣние и като зная съставътъ сега на Нар. Събрание, споредъ мене, както и да бжде бѣлѣжката: както е сега въ правилника, или както прѣдлага г-нъ Башевъ, практически никакви особенни слѣдствия нѣма да има и споредъ менъ тукъ не лѣжи въпросътъ въ практическитѣ слѣдствия, т. е. като какво може да се случи, защото имаме избранъ прѣдсѣдателъ и подпрѣдсѣдатели, знаемъ ги, па знаемъ, какъвъ е и съставътъ на Народното Събрание. Били сме и другъ пътъ въ Събрание и видѣли сме, че много рѣдко се е случвало да докара лѣкой прѣдставителъ до тамъ работата, щото прѣдсѣдателътъ да се види принуденъ, да пристѣпи къмъ такава мѣрка. Тукъ въпроса споредъ мене не е въ пристрастието или въ беспристрастието на бюрото, или пъкъ въ мирността или въ немирността на прѣдставителитѣ. Не е толкова тамъ работата, колкото въ принципа, дали ний като прѣдставители е добро да дадемъ властѣта на прѣдсѣдателя, да може той въ данния случай да има право или не да извади самъ единъ прѣдставителъ, по свое усмотрѣние, вѣнъ отъ Събранието, или трѣба по-напрѣдъ цѣлото Нар. Събрание да се произнесе за тая мѣрка. Тамъ е споредъ

мене въпросътъ: какъ ний ще уважаваме прѣдставителскій мандатъ: да ли ще го направимъ тъй, щото да оставимъ единъ прѣдставитель въ свое расположение да излиза внѣ отъ границата на приличието, или прѣдсѣдательтъ, че намѣрилъ — азъ не говоря тукъ за личности, а по принципъ — за удобно, че е справедливо да го извади, безъ да попита Народното Събрание? Огъ тая гледна точка принципиално като излизамъ, намѣрвамъ прѣдложението на г-на Башева за приемливо, като такова което дава по-голѣми права на прѣдставителитѣ, да не могатъ да се изваждатъ по каквѣто и да е случай, освѣнъ по рѣшение на само-то Събрание. Ако се отнася работата до практическитѣ слѣдствия, какви ще бѣдѣтъ, азъ нѣмамъ никакъ страхъ, и ще вотирамъ безъ страхъ, като гледаме само отъ практическа страна но въпроса, но отъ тая принципиална точка, азъ се присѣдинявамъ съ мнѣнието на г-нъ Башева.

Зюграфски: Отказвамъ се.

Башевъ: Г-да прѣдставители! Прѣди да възразя на г-да прѣдговорившиятъ, азъ ще кажа, че благодаря на г-на Матакиева, че ме поддържа въ тоя случай и мисля, че онова, което казахъ по-прѣди, е сжщото, което и г-нъ Матакиевъ каза, само въ други думи. Азъ никога при подиганieto на този въпросъ не съмъ ималъ прѣдъ видъ нито лицето, което стои на прѣдсѣдателското мѣсто, нито своята личностъ, и, както каза г-нъ Матакиевъ, азъ гледамъ на въпроса принципиално.

Азъ сега искамъ да направя нѣколко възражения на г-да прѣдговорившиятъ, които бѣха противъ моето мнѣние. Г-нъ докладчикъ каза за мотивъ, че заглавието на отдѣла било: „за длѣжноститѣ и правата на бюрото“, и за това не могло да се вмѣкне въ тоя отдѣлъ това нѣщо. Азъ мисля, че умѣстно е да се вмѣкне тукъ и ограничението правата на прѣдсѣдательтъ или на правата на бюрото. Слѣдователно тукъ му е мѣстото и не ще противорѣчи тѣзи прибавка на заглавието на отдѣлъ втори отъ правилника. Каза г-нъ докладчикъ, че има доста права въ рѣцѣтъ на прѣдсѣдателя, прѣдвидени пакъ въ чл. 25, да привежда въ порядѣкъ прѣдставителитѣ, които причиняватъ безпорядокъ и че послѣдното срѣдство е забѣлѣжката. Азъ пакъ гледамъ, че послѣдното срѣдство на прѣдсѣдателя не е тая забѣлѣжка. Прѣдсѣдательтъ има право да поканва на благочиние, да изобличава, да отнема думата. Слѣдователно, щомъ има всички тѣзъ права, то е вече достатъчно, защото слѣдъ отнеманието на думата, нѣма право да говори единъ прѣдставитель. Ако обаче продължава да говори, значи ще се причини безпорядѣкъ, а кой ще вѣстанови порядѣкътъ? Пакъ прѣдсѣдательтъ. Но само че споредъ моето прѣдложение той ще направи прѣдложение на Събранието, че като този прѣдставитель не може да се търпи, рѣшавате ли да се извади внѣ или не? Това слѣдователно ще зависи отъ Събранието. Тѣй щото тукъ както обясни и г-нъ Матакиевъ, въпросътъ е принципиаленъ: може ли единъ прѣдставитель да се лиши отъ правото да стои въ Събранието да исказва своето мнѣние по третиранитѣ въпроси, за което той е испратенъ въ Събранието? Бива ли тоѣо тѣй, или защото е направилъ погрѣшка, или, както казахме, че може и прѣдсѣдательтъ, като човѣкъ, да бѣде разсърденъ нѣщо и да го извади? Тукъ е въпросътъ за правата на прѣдставителитѣ, гарантирани по чл. 93—96 отъ Конституцията. Ако оставимъ забѣлѣжката както е, азъ считамъ че тя е противъ тия членове.

Колкото за думитѣ на г-нѣ Б. Поповъ че съмъ ималъ зли намѣрения, че тѣзи обѣтъжка съмъ правилъ за запазване своята личностъ Чини ми се, че не съмъ ималъ познанство съ г-нѣ Попова, нито съмъ се срѣщалъ, освѣнъ тука сега. Азъ не съмъ ималъ и честта да бѣда прѣдставитель по-прѣди; та и Бож. Поповъ нѣма отъ гдѣ да знае, че азъ съмъ гюрлтюджия, та слѣдователно, за да бѣдѣ прѣдпазенъ отъ изваждане вънъ, да прѣдлагамъ това. Далѣчъ е била тая мисль отъ мене; това не ми е по характера да го правя, нито пъкъ мисля да докарамъ работата до тамъ, щото да заставямъ да ме изваждатъ вънъ. Каза се, че ний имаме довѣрие въ бюрото. Никой не отрича това. Ако нѣмахме довѣрие въ него, нѣмаше да го изберемъ. Слѣдователно, щомъ сме имали довѣрие въ него, не било умѣстно да туримъ такава прибавка къмъ забѣлъжката. Тогава да махнемъ и цѣлий правилникъ, да оставимъ бюрото да прави както иска, понеже имаме довѣрие въ него. И въ правителството имаме довѣрие, — тогава да унищожимъ всичкитѣ закони Не е тѣй обаче, когато се прави единъ законъ. Въ закона трѣба да се прѣдвидятъ всичкитѣ възможни случаи за едно отрицателно дѣйствиє. Каза г-нѣ докладчикъ, да ли ще се намѣратъ такива хора? Азъ казахъ, че ако не бѣхме имали отъ практика таквъ случай, то тая забѣлъжка нѣмаше да стои тукъ, и комиссията, ако не прѣдвиждаше, че подобно нѣщо е възможно, нѣмаше да остави тѣзи забѣлъжка. И ний слѣдователно прѣдъ видъ на една възможностъ, приемаме туй. Никой отъ насъ, вѣрвамъ, не иска да се случи това, но всѣ пакъ трѣба цѣръ, а кой е товъ цѣръ? Думитѣ на г-нѣ Халачева, че по е гарантиранъ единъ прѣдставитель да оцѣнява неговото поведение въ Събранието само прѣдсѣдательтъ, отъ колкото болшинството, азъ не мож да приема за вѣрни, още повече като мисля, че въ случай на беспорядкъ първата дума ще има прѣдсѣдательтъ. Той именно ще направи прѣдложение за изваждане на прѣдставителя вънъ. Слѣдователно има тукъ съгласие или мнѣние такова отъ прѣдсѣдателя, че този прѣдставитель не за-служва вече да стои въ Събранието и подиръ това иде вотътъ на Събранието — да ли той да се извади вънъ отъ Събранието или не.

Противъ думитѣ на г-нѣ Коста Диновъ ще кажа това. Той навежда, че не могло да се дочѣка врѣме, когато да се вотира отъ Събранието рѣшение за изваждане на прѣдставитель, защото шѣлъ да дига гюрюлтия и пр. Прѣдсѣдательтъ има правата, прѣдвидени въ чл. 25. Само като исчерпи всички тия срѣдства и като му отнеме думата, ако понататкъ прѣдставительтъ продължава да прави безпорядъци, тогава чакъ дохожда въпросътъ за неговото изваждане и то ако прѣдсѣдательтъ намѣри това за добръ. Ако прѣдсѣдательтъ мисли, че ще бѣде въ състояние да докара въ съзнание тоя прѣдставитель да се умири и да не причинява безпорядъци, тогава да, но когато вижда, че прѣдставительтъ не разбира и всички срѣдства е исчерпалъ, тогава изказва своето мнѣние на Събранието и отъ него зависи да даде своитѣ вотъ за изваждане прѣдставителя вънъ или не. За това пакъ казвамъ, г-да прѣдставители, че, като исхождамъ отъ принципална именно точка на въпроса и говоря само принципално, безъ да включвамъ личноститѣ нито нар. прѣдставители, нито за правата на бюрото, нито пъкъ за нѣкакво недовѣрие къмъ лицата, които съставляватъ бюрото, нито нѣкакво съмнѣние ще си помисля да имамъ къмъ тѣхъ, защото казахъ и по-прѣди, че не вѣрвамъ никой прѣдсѣда-

тель или отъ подпрѣсѣдателитѣ да наруши чл. 25, който имъ прѣдписва всичко, което могатъ да прѣдприематъ срѣщу говорящия, за това моля Нар. Събрание да приеме бѣлѣжката така, както я прѣдлагамъ.

М-ръ Стамболовъ : Г-да прѣдставители ! Право каза г-нъ Башевъ, че законитѣ сж едно ограничение както за частнитѣ личности така и за учрѣжденията. Ако всичкитѣ хора бѣхж добри, ако нѣмаше крадци, ако нѣмаше убийци и т. н. т. то нѣмаше и нужда да се пишатъ закони. Щѣше да се каже, че на държавата трѣбватъ пари и тѣзи, които иматъ по-много, да дадѣтъ по-много; а тѣзи които иматъ по-малко, да дадѣтъ по-малко. Всѣки щѣше да остави имуществата си на открито и никой нѣмаше да ги краде; нѣмаше да има убийства, нѣмаше да има и нужда отъ наказания. Но случило се, че когато хората били още само два брати, единий зелъ и убилъ другия. И отъ тогавъ още станало нужно, щото тѣзи, които посѣгнатъ вързъ живота на други, да бѣдѣтъ наказвани по единъ или по другъ начинъ. Наказанията биватъ по-строги или по-мѣки, съобразно съ характера на народа, между когото е станало извѣстно прѣстѣпление.

Извѣстната бѣлѣжка отъ Вжтрѣшния Правлникъ е едно ограничение свободата на прѣдставителитѣ. И не само тя, но и всичкитѣ прѣдшествующи бѣлѣжки или точки, сж тоже ограничение; защото, ако исхождаме отъ тѣзи точка, че всички разбираме, защо сме дошли тукъ и какъ трѣбва да работимъ, нѣмаше нужда да ни се прѣдписва чрѣзъ правилници благочиние, тишина и т. п., и нѣмаше нужда да ни се правятъ изобличения. Всѣки единъ щѣше да приказва мирно и тихо, другитѣ щѣхж да слушатъ и да рѣшаватъ. Обаче нашия характеръ е буренъ и буенъ; традиции да сж се създали и парламентарни обичаи, не е имало още врѣме, защото отъ твърдѣ скоро живѣемъ въ тозъ новъ парламентаренъ животъ, и ставали сж у насъ такива случаи, дѣто, дѣйствително, Събранията, които сж ни прѣдшествували, сж били принудени да поставятъ такава бѣлѣжка въ Вжтр. Правилникъ.

Азъ можъ да ви приведа случаятъ, който стана, когато азъ бѣхъ прѣдсѣдателъ на IV-о Обик. Нар. Събрание. Прѣдсѣдателствуваше подпрѣсѣдателтъ г-нъ Сукнаровъ, ораторствуваше г-нъ Шивачовъ. I-нъ Шивачовъ нападна Събрание, и Събрание то бѣше тѣй настроено срѣщу него, щото щѣше да го убие. Прѣдсѣдателствующий му отне думата, каза му да слѣзе отъ трибуната, но той нито слизаше, нито млѣкваше. Тогава отъ всичкитѣ къшета се урнахж хората къмъ него, стана една самоуправа и, може би, хората, които най-малко бѣхж забъркани въ тѣзи работа, испатиха вмѣсто него.

Менѣ ми се струва, че всѣки човѣкъ, на когото е повѣренна една длѣжностъ, той най-много се интересува да я изпълнява както прилича, за да се удостои и другъ пѣтъ да я има. Тѣй сжщо, и който се удостои на една честъ, гледа да изпълнява своето послание, колкото е възможно по-добрѣ, за да се повтори тѣзи честъ и другъ пѣтъ. Азъ можъ да кажа, че най-заинтересувания, за да се пази мирѣтъ, тишината и редѣтъ въ Събрание, е прѣдсѣдателтъ, защото това е неговото послание. Той ще опрѣдѣля редѣтъ, той ще дава дума на прѣдставителитѣ, и въобще, той ще пази правата на цѣлото Събрание. Добрѣ е да се говори за правдинитѣ на едного, но въ сжщото врѣме трѣбва да се говори и за правдинитѣ на по-дното. Защото, ако въ това Събрание се съберемъ три четире души и се

спремъ въ едно кюше и вдигае гюрултия ; другитѣ ни тропатъ и ний тропаме, и ако, слѣдъ като ни призове прѣдсѣдательтъ на редъ, ний не слушаме, а продължаваме да вдигае шумъ, то ако не ни извадятъ, не могатъ нищо рѣши и разисква другитѣ прѣдставители. Тогава какво ще прави Събранието ?

Заради това, като се е имало прѣдъ видъ таквизи случки, а именно случката, която г-нъ Халачевъ напомни съ Вѣлка Нейчовъ и др. п. ; като се е имало прѣдъ видъ още, че има и таквизи случки, дѣто безъ малко хора щѣхъ да бѣдхъ убити — т ой е именно случаятъ съ Шивачова, когото азъ ако не отървѣхъ, щѣше да бѣде убитъ — трѣбваше тия по-големъ нещастия да се отстранятъ чрѣзъ ограничението и да прѣдпочетемъ едно по-малко нещастие — защото ограничението на свободата е едно нещастие. Подиръ това, правото на по-мнозината трѣбва да се тури по-високо отъ правото на едного. Когато по-много прѣдставители не щѣтъ да приказва нѣкой и не искатъ да го слушатъ, трѣбва да се прѣдпочете желанието на по-мнозината, и ако това не стане, то бюрото и прѣдсѣдательтъ нѣма за какво да съществуватъ.

Не помня кой отъ г-да ораторитѣ каза твърдѣ умѣстни думи, че ако се намѣри единъ прѣдсѣдатель да вади прѣдставителитѣ отъ Събранието като отъ дюкянъ, или отъ друго мѣсто, камарата ще каже на г-на прѣдсѣдателя: вий, г-не, какво правите тамъ ? Вий или трѣбва да измѣните повѣдението си, или ще ви снемемъ, както сме ви качили. Защото, щомъ болшинството не е за прѣдсѣдателя, той не може да стои тамъ ; не може да изпълнява своето послание и назначение нито една минута.

Ето защо, като се съгласявамъ съ г-дата, които казватъ, че това е ограничение, въ същото врѣме моля народното прѣдставителство въ интереса на самата работа да приеме тѣзи забѣлѣжка, както е приело и друга една забѣлѣжка, че, като хортуватъ петъ души, шестий да може да каже: не щемъ вече да слушаме, а да поиска прѣкращение на дебатитѣ. И защо сѣ дошли прѣдставителитѣ ? На ли да приказватъ ? И тристата души иматъ право да говорятъ по единъ въпросъ ; но за добрия ходъ на работата и за неотегчаване на прѣдставителитѣ, и още, за да иматъ тѣ полза отъ нашия трудъ, турило се е това ограничение. Слѣдователно, както онуй ограничен е нужно, така сѣщо и това е необходимо и моля да го приемете.

Прѣдсѣд. : Желаетъ ли Нар. Събрание да се дебатира още по тоя въпросъ ? (Гласове: Не желаетъ). Които желаетъ да се говори още, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, дебатитѣ се прѣкрятъ.

Ще дамъ на гласуване прѣдложението на г-на Башева, което се състои въ измѣнение забѣлѣжката къмъ чл. 25-й отъ Правилника за Вътрѣшния редъ на VI-о Обикновенно Нар. Събрание, по слѣдующий начинъ: (Чете) „Ако всички тия мѣрки не могатъ да подѣйствуватъ върху говорящия, то прѣдсѣдательтъ по рѣшение на Събранието, се распореджа чрѣзъ квесторитѣ за изважанието на говорящия отъ залата на Събранието и то само за прѣзъ тоя день, догдѣто трае засѣданието“.

Който приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Само двама, трима вдигатъ). Значи, прѣдложението на г-на Башева пада.

Ще се гласува цѣлий правилникъ тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Вторий въпросъ отъ дневний редъ, г-да прѣдставители, е: избираше комиссия за прѣглеждане смѣтките на III а редовна сесия отъ V-о Об. Нар. Събрание. Прѣдлѣжи да се рѣши най-напрѣдъ, отъ колко души да се състои тая комиссия. Желаетъ ли нѣкой да говори по тоя въпросъ?

Г. Караколевъ: Азъ мисля да се състои отъ 6 души и прѣдлагамъ бюрото да прѣдлага лицата.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Караколевъ прѣдлага, щото тая комиссия да се състои отъ 6 души. Ще се вотира. Който не приема, щото комиссиата, която ще прѣглежда смѣтките на III-та редовна сесия отъ V-о Об. Нар. Събрание, да се състои отъ 6 души, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Кой да прѣдлага членоветѣ за въ тая комиссия?

Г. Караколевъ: Бюрото да прѣдлага членоветѣ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Караколевъ прѣдлага, щото членоветѣ на тая комиссия да се прѣдлагатъ отъ бюрото. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

За членъ въ тая комиссия бюрото прѣдлага г-на Ботя Папазовъ. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага за членъ въ тая комиссия г-на Ат. Х. Славчовъ. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага за членъ въ тая комиссия г-на Давида Недѣлковичъ. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага за членъ въ тая комиссия и г-на Дим. Кознички. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Дим. Омочевски: Тѣй като послѣдний членъ отъ Правилника казва, че квесторитѣ ще даватъ смѣтка, за това искамъ да кажа че г-нъ Кознички е квесторъ и не може, като такъвъ, да бѣде членъ въ комиссиата, която ще прѣглежда смѣтките на квесторитѣ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Кознички не дава смѣтка, а дава смѣтка квесторъ-касиеръ. Г-нъ Кознички е квесторъ за прѣброявание гласовѣтъ и за други работи, и за това, нищо не му прѣпятствува да бѣде членъ въ тая комиссия.

Бюрото прѣдлага за членъ въ тая комиссия и г-на Дим. Стояновъ отъ Плѣвенъ. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага за членъ въ тая комиссия и г-на Хаджи Василя Холевичъ. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

И тѣй, избранитѣ лица за членове въ тая комиссия сж слѣдующитѣ г-да: Ботю Папазовъ, Ат. Х. Славчовъ, Давидъ Недѣлковичъ, Дим. Кознички, Димитръ Стояновъ и Хаджи Василь Холевичъ.

Третий въпросъ на дневний редъ, г-да прѣдставители, е подвеждане подъ клетва ония г-да прѣдставители отъ Мюсюлманско вѣроисповѣдание, които не сж дали клѣтва. Моля г-да прѣдставителитѣ отъ мюсюлманско вѣроисповѣдание, които не сж дали клѣтва, да дойдѣтъ да дадѣтъ клѣтва.

(Софийский мюфтия Османъ Ефенди подвежда подъ клѣтва двама прѣдставители отъ мюсюлманското вѣроисповѣданіе).

(Слѣдъ клѣтвата).

Прѣдсѣд.: Послѣдний въпросъ отъ дневний редъ е докладъ на провѣрочната коммисия.

Г-нъ докладчикътъ има думата.

Докл. Д. Коджабашовъ: Г-да прѣдставители! Ще се докладва по изборитѣ въ Хасковскій окръгъ, като се почне най-напрѣдъ докладването на изборитѣ въ Хасковската околия.

Отъ дневника на бюрото, съ дата 26-й Августъ 1890 год. по избирание петъ души народни прѣдставители отъ Хасковската околия се вижда слѣдующий резултатъ. Избирателното събрание, подъ ръководството на законно избранното бюро, е открило дѣйствиата си, или по-добрѣ да кажа е почнало гласуването въ 8 часа заранѣта, въ помѣщеніето на Хасковското Общинско Управление. Това гласуване се продължавало тъкмо до 4 часа послѣ пладнѣ. Общото число на избирателитѣ отъ тѣзи околия било всичко на брой 11.001, отъ тѣхъ се явили да гласоподаватъ 3258 души. Вишегласие сж придобили слѣдующитѣ кандидати: Ник. Господиновъ—3057 гл., Дим. Гърковъ—3057 гл., Кжню Бояджиевъ—3058 гл., Ст. Х. Запрѣцовъ—3058 гл., Пѣню Русевъ—3058 и други кандидати на брой 10 души, получили гласове отъ 3 до 199. Заявления по тѣзи избори нѣма никакви. Всички изискуеми отъ закона формалности сж съблюдени.

Коммисията намѣри, че тѣзи избори сж законни и, като такива, моли почитаемото Нар. Събрание да ги утвърди.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Хасковскій изборъ за правиленъ и законенъ, да си вдигне ръката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Д. Коджабашовъ: Ще се докладва по избора въ Харманлийската околия. Отъ дневника на бюрото, отъ 26-й Августъ 1890 год. за избирание трима прѣдставители отъ тѣзи околия, се вижда слѣдующето:

Гласоподаването се почнало въ 8 $\frac{1}{2}$ ч. и продължавало се до 4 ч. слѣдъ пладнѣ. Отъ протокола на бюрото се вижда, че причината за да се почне гласуването въ 8 $\frac{1}{2}$ часа, била тази, че двама отъ членоветѣ на бюрото закъснѣли и бюрото рѣшило да ги почака.

Изборътъ се е произвелъ въ Харманлийското мъжко училище, и отъ цѣлата избирателна околия, споредъ избирателний списъкъ, избирателитѣ сж били 5772. Отъ тѣхъ явили сж да гласоподаватъ 1839 души. Получили сж вишегласие: Ат. Сербезовъ 1481 гласа, Ат. Джоговъ 1480, Филипъ Ангеловъ 1480 гл. и други 13 кандидати отъ 1 до 333 гласа.

Прѣзъ деня на избора сж постѣпили двѣ заявления. Едното е подадено отъ нѣкой си Кжню Яневъ и нѣкой си Д. Сапунджиевъ отъ г. Харманлии, съ които заявления тѣ се оплакватъ на прѣдсѣдателя на бюрото, че още на 25-й вечерята, по распорѣжданіето на полицейската власть, тѣ биле задържани подъ домашенъ затворъ, и молятъ прѣдсѣдателя на бюрото, да се распорѣди за тѣхното освобождение, за да могатъ да упражнятъ избирателното си право, като при това казватъ, че още 10—15 души граждани и селяне били арестувани.

Второто заявление е подадено пакъ отъ същитѣ двама и приподписано отъ трети, нѣкой си Д. Гарвановъ, съ което пакъ молятъ прѣдсѣдатели на бюрото, да направялъ распоряждане за освобождението имъ.

Отъ самия протоколъ на бюрото се вижда, че прѣдсѣдательтъ дѣйствително се отправилъ къмъ околийския началникъ, за да узнае причинитѣ на тѣхното арестуване; но началника казалъ, че имало причина за тѣхното задържане, и че, ако това дѣйствие е противозаконно, той ще отговаря. Вслѣдствие на това, прѣдсѣдательтъ оставилъ безъ послѣдствие заявлението на тримата оплаквачи.

Коммисията имайки прѣдъ видъ, че ако тѣзи господа сж били незаконно задържани отъ полицейската власть, има законъ най-послѣ, по който тѣ иматъ право да се оплачатъ и могатъ да се отнесжтъ до надлѣжната съдебна власть, за да бжджтъ удовлетворени; на тѣзи основания, коммисията остави тѣзи двѣ заявления безъ послѣдствие, и намира избора за законенъ и правиленъ, и, като таквъ, моли почитаемото Нар. Събрание да го утвърди.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема изборътъ въ Харманлийската околия за законенъ и правиленъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. Д. Коджабашевъ: Ще се докладва избора отъ Хаджи-Елеската Околия. Отъ дневника на бюрото отъ 26-й т. г., по избиранieto на трима души прѣдставители отъ тѣзи околия, се вижда слѣдующий резултатъ: гласоподаването се почнало часа въ 8 прѣди обѣдъ и траяло до 4 часа послѣ обѣдъ. Всичкитѣ избиратели отъ тѣзи околия сж били 5511 души, споредъ избирателнитѣ списъци, а сж се явили и гласували 2289. Вишегласие сж получили: П. Ивановъ Черкеза — 1938 гласа, Иванъ Митевъ — 1940 и Г. Данчовъ — 1945, и други трима души, които сж получили отъ 369—370 гласа най-много. Въ урнитѣ се намѣрили 18 гласа повече.

Прѣвъ деньтъ на изборитѣ сж подадени 14 заявления. Отъ тѣхъ шесть сж подписани отъ 41 избиратели, съ които тѣ заявяватъ на прѣдсѣдательтъ на бюрото, че не фигурирали въ избирателнитѣ списъци. Бюрото е оставило тия заявления безъ послѣдствие и коммисията намѣри, че е имало право да стори това, тѣй като съгласно чл. 51 отъ избирателний законъ, тоя който не фигурира въ избирателнитѣ списъци, не само, че не му се допуска да гласоподава, но прѣдсѣдательтъ има право да го извади вжнъ отъ избирателното събрание. Тѣ ако сж искали да бжджтъ записани въ избирателнитѣ списъци, трѣбвало е да упражнятъ своето право тогава, когато му е било врѣмето, а пѣкъ това тѣхно право е прѣдвидено въ откълѣ 4 отъ избирателний законъ. Тѣ сж имали врѣме да прѣгледатъ списъцитѣ, и, ако не сж били записани въ тѣхъ, може ли сж да се оплачатъ въ прѣдвидений отъ закона срокъ.

Другитѣ 8 заявления сж подписани отъ 17 души избиратели. Тѣхното съдържане горѣ-долу се състои въ това: едни отъ тѣхъ се оплакватъ, че били задържани отъ полицейскитѣ власти и тѣй не можле да упражнятъ избирателното си право. Другитѣ пѣкъ казватъ, че полицейскитѣ власти били направили распоряждане, за да бжджтъ задържани въ полицейский участъкъ, и съ това не имъ се донуснало да упражнятъ своето избирателно право.

Бюрото, както се вижда от протокола за резултата за изборитѣ, е оставило безъ послѣдствие тия заявления.

Комисията като ги е разгледала, тоже ги е оставила безъ послѣдствие, на тѣзи именно основания, че има най-послѣ отдѣленъ отдѣлъ въ избирателний законъ, въ който е казано, че тѣзи, които мислятъ, че полицейскитѣ власти сж ги овръдили въ деньтъ на изборитѣ, могатъ да се отнесжтъ до надлѣжнитѣ сѣдебни власти и да поискатъ тѣ да ги накажатъ за това. Слѣдователно, комисията намира изборитѣ, станали въ Хаджи-Елеската околия, въ която сж избрани трима души прѣдставители, за редовни и законни и като такива, моли почитаемото Нар. Събрание да ги потвърди.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който неприема изборитѣ, станали въ Хаджи-Елеската околия, за редовни и законни, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Утвърдяватъ се.

Понеже дневний редъ е исчерпанъ, г-да прѣдставители, моля, ако нѣкой желае да прѣдложи нѣщо ново за идущето засѣдание.

Г. Караколевъ: Азъ прѣдлагамъ — защото има още нѣкои отъ г-да прѣдставителитѣ, които не сж дали клѣтва, отъ не мюсюлманитѣ, — да се тури на дневенъ редъ да се повикатъ въ идущето засѣдание и да се закълнжтъ.

Азъ не ги познавамъ кои сж тѣзи прѣдставители, но има които ги познаватъ.

М. Милевъ: Прѣди малко се внесе единъ законопроектъ отъ М-вото на Правосѣдието, и указва се, че има нужда да се избере не само комисия по М-вото на Правосѣдието, която да се занимае съ изучаванieto законопроектитѣ, които се внасятъ отъ това М-во, но ще стане нужда, щото слѣдъ нѣколко дни най-късно да се избиратъ комисии и по другитѣ М-ва, за да се занимаятъ съ законопроектитѣ, които ще бжджтъ внесени отъ тѣхъ — отъ надлѣжнитѣ М-ва.

Прѣдъ видъ на това, за да не се поставя за всѣко м-во отдѣлно прѣдложение за турение на дневенъ редъ за избирание комисия, азъ мисля, за да не става това затруднение, че е вече врѣме да се тури на дневенъ редъ за слѣдующето засѣдание избиранието коммисии по всичкитѣ м-ва, които да се занимаятъ съ изучаванieto на разнитѣ законопроекти, които се внасятъ отъ тѣхъ.

Б. Поповъ. Азъ моля на дневенъ редъ за въ идущето засѣдание да се тури, онези прѣдставители, които сж избрани въ по-вече отъ една околия, да заявятъ публично, отъ коя именно околия приематъ да бжджтъ прѣдставители.

К. Костовичъ: Азъ моля да се тури на дневенъ редъ за слѣдующето засѣдание продължение отъ доклада на комисията по провѣрката на изборитѣ, защото има още нѣколко избори, които не сж докладвани.

Прѣдсѣд.: Другъ нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ желае ли да прѣдложи нѣщо на дневенъ редъ за въ идущето засѣдание? (Никой не иска думата).

И тѣй, на дневенъ редъ за идущето засѣдание имаме:

I. Подвеждане подъ клѣтва г. г. прѣдставители отъ не християнско вѣроисповѣдание.

II. Избирание комисии по всичкитѣ м-ва;

III. Поканване тѣзи г-да прѣдставители, които сж избрани отъ по-вече мѣс-да заявятъ отъ кадѣ приематъ прѣдставителскій мандатъ; и

IV. Продължение доклада на провѣрочната коммисия по изборитѣ.
Засѣданието се затваря.

(Край въ 4 часа и 20 минути послѣ пладнѣ).

Прѣдсѣдателъ : П. Славковъ

Подпрѣдсѣдатели : { Д. Петковъ
Ив. Антоновъ

Секретари :	Ив. Халачовъ	Я. Руселиевъ
	Захар. Градинаровъ	Хр. Благоевъ
	Я. Д. Матакиевъ	Якимъ Попповъ
	Д-ръ Стояновичъ	Ив. Бешевлиевъ
	Д-ръ Сарживановъ	Киѳаловъ
	Георги Пеневъ	И. Титоровъ
	М. Милевъ	Ст. Х. Калчевъ
	Хр. Лѣкарски	К. К. стовичъ

Ревизоръ на Стенографическото Бюро : Д. Иовевъ